

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 034574 23 Кж
Бања Лука, 09.08.2023. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Весне Антонић и Мерсиде Бјелобрк, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог Н.Д., због кривичног дјела примања мита из члана 319. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца осумњиченог, адвоката М.Ј.Д. из Т. и адвоката мр. Г.Б. из Б.Л., изјављеним против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 034574 23 Кв-п од 03.08.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 09.08.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњиченог Н.Д., изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 034574 23 Кв-п од 03.08.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 034574 23 Кв-п од 03.08.2023. године, на основу одредбе члана 200. став 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор према осумњиченом Н.Д., против кога Републичко јавно тужилаштво Републике Српске, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала спроводи истрагу, због постојања основане сумње да је починио кривично дјело примања мита из члана 319. став 1. Кривичног законика Републике Српске, („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС).

Побијаним рјешењем притвор је осумњиченом продужен за још 2 (два) мјесеца, тако да по том рјешењу може трајати најдуже до 06.10.2023. године до 15,50 часова.

Притвор је осумњиченом продужен из посебних притворских разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су благовремено, изјавили браниоци осумњиченог, адвокат М.Ј.Д. из Т. због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права, а адвокат мр. Г.Б. из Б.Л. због повреде одредаба ЗКП РС, са приједлогом да се побијано рјешење укине и осумњичени пусти на слободу.

Разматарјући спис предмета, побијано рјешење и жалбе, а у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Пажљивом анализом побијаног рјешења у правцу жалбених приговора нису нађене битне повреде одредаба кривичног поступка на које жалбе указују. Када је у питању основана сумње да је осумњичени починио кривично дјело које му се ставља на терет, као општег законског услова примјене мјере притвора из члана 197. став 1. ЗКП РС, коју браниоци осумњиченог не оспоравају, правилно се у побијаном рјешењу даје ваљана оцјена и аргументовано образложење закључка о испуњености општег услова за продужење притвора. Тако се појединачно анализирају и доводе у међусобну везу искази свједока Ђ.Г., Д.Б.Т. и М.Б. са материјалним доказима, потврдама о привременом одузимању предмета број 03/1-45/23 од 06.07.2023. године, ДВД медијима са снимљеним аудио и видео материјалом настао провођењем посебних истражних радњи; надзор и техничко снимање телекомуникација, тајно праћење и техничко снимање лица транспортних средстава и предмета, кориштење информатора и симуловани и контролисани откуп предмета и симуловано давање поткупнине из члана 234. став 2. тачке а), г), д) и њ) ЗКП РС. С тим у вези у побијаном рјешењу је правилно образложен закључак о постојању основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело за која се сумњичи, који степен сумње представља општи услов за одређивање и продужење мјере притвора, прописан одредбом члана 197. став 1. ЗКП РС. По оцјени овог суда, наведени општи услов и даље егзистира у времену релевантном за одлучивање о продужењу притвора.

Надаље, правилно се жалбом указује да основана сумња да је почињено одређено кривично дјело приликом доношења одлуке о притвору, односно продужењу притвора мора бити садржана у опису радњи осумњиченог и његовом психичком односу према кривичном дјелу у наредби за спровођење односно проширењу истраге, а које морају бити потврђене доказима на којима се заснивају и уједно подржавају приједлози за одређивање или продужење притвора. Ради тога се приликом утврђивања постојања основане сумње мора поћи од садржине наредбе за спровођење односно проширење истраге, а потом прићи разматрању доказа који тако конципирану наредбу и приједлог за притвор прате. Стога је било непотребно анализирати доказе који излазе из оквира садржине наредбе за проширење истраге, с тим што наведено не умањује вриједносну снагу дате аргументације доказа који су разматрани у оквиру садржаја саме наредбе за проширење истраге и приједлога за продужење притвора.

Исто тако без основа је жалбени приговор браниоца осумњиченог тврдњом којом се сугерише да су осумњиченом повређена основна људска права када је у питању право на здравље и здравствену заштиту. Наиме, по изнесеном ставу у жалби, боравак у притвору утиче на здравствено стање осумњиченог

губећи из вида да је здравствена заштита осумњиченом обезбјеђена од стране здравствене службе КПЗ Бања Лука.

Надаље, у односу на посебни притворски разлог из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС (колузиона опасност), побијаним рјешењем се правилно закључује да ће осумњичени, уколико буде пуштен на слободу, ометати кривични поступак утицајем на свједоке чије саслушање је предвиђено у даљем току истраге. Тако ће се у односу на осумњиченог саслушати свједоци Ђ.С., М.В., М.Б., Д.К., Д.П. и Д.П.1. Исто тако у даљем току истраге анализом података са мобилних телефона (издата наредба за креирање форензичке копије број 11 0 К 034574 23 Кпп-п 11) потребно је утврдити идентитет лица са којима је осумњичени контактирао, јер из до сада прикупљених доказа произилази да је осумњичени и у ранијем периоду користио исти начин поступања, као и приликом извршења предметног кривичног дјела за који се основано сумњичи.

Исто тако нису основани приговори браниоца осумњиченог да не постоје ни индиције, а камоли докази да је осумњичени вршио непосредан или посредан утицај на свједоке, посебно имајући у виду чињеницу да је то хтио, хипотетички могао је да изврши такав утицај. С тим у вези жалба губи из вида да није неопходно доказивати да је осумњичени покушао да оствари нарочит и конкретан утицај на свједоке, односно да је покушао уништити, сакрити, измијенити или фалсификовати доказе или трагове важне за кривични поступак. Само постојање озбиљног ризика или оправдане назнаке таквог утицаја, засноване на околностима да осумњичени, иако је изгубио статус директора, у малој патријахалној средин – Т. и даље ужива стечене бенефите свог друштвеног статуса, које су довољне да се изведе закључак да ће у случају да се нађе на слободи, довести до таквог забрањеног утицаја, о чему побијано рјешење даје ваљано и аргументовано образложење.

Према томе, првостепени суд је конкретизовао и дао јасне и увјерљиве разлоге због којих сматра да постоји опасност да ће осумњичени боравком на слободи утицати на свједоке које треба саслушати у даљем току истраге, а да при том није довео у питање претпоставку невиности коју осумњичени ужива до правоснажног окончања предметног кривичног поступка. Такве разлоге, као ваљане, прихвата и овај суд.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић